TOVERI

Länsen suomalaisen työväen ilmenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVANEN

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovarsyilla $2.00 kerta. Kihlaus-, syntyma- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, nalutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.00 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.00 One month..... .50

Junkkerien verikoirat sittekin Suomessa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., March 12, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Eiliset tiedonannot jättävät tuskin enää mitään epävarmuutta siihen etteivätkö junkkerien verikoirat olisi hyökänneet Suomen työväestön niskaan sikäläisten lahtarien tarjoaman saaliin kiihottamana.

Sadottain vangitsemisia on tapahtunut, sanomalehdet ovat lakkautetut ja kokouksien pito kielletty. Niinhän tapahtuu aina silloin kun militarismin rautakorko astuu kansanvaltaisuuden rinnalle. Ei ole ollenkaan epäilystä siitä, mikä on seuraus sellaisesta maahanhyökkäämisestä. Se merkitsee Suomen itsenäisyystoiveitten tukahuttamista, sen työväestön pakottamista mitä kurjimman sotilasmielivallan ja Suomen porvariston äärimmilleen kiihtyneen kostonhimon vastustuskyvyttömäksi uhriksi!

Se mitä täkäläiset suomalaiset santarmilehdistö ovat niin kiihkeästi toivoneet, näyttää siis tapahtuneen. Suomen porvaristo sai työväestön verikostonsa uhriksi, myymällä maan junkkereille. Täkäläisillä porvarilehdillä on nyt syytä iloon! Ne voivat nyt ajatuksissaan kylpeä työläisten veressä, kuten epäilemättä tekevätkin.

Meillä ei ole tämän johdosta nyt paljoa sanottavaa. Sanomme sitte kun on työläisten vuoro. Haluamme sanoa vain sen, että keväinen halla ei sentään merkitse syksyä. Takatalvi saattaa olla jäätävän kylmä, se saattaa palelluttaa pahoinkin, mutta päivänlyhennystä se ei saa aikaan. Suomenkin työväestö nousee vielä kerran. Niillä kunnailla joilla Suomen porvaristo nyt junkkerien verikoirien avulla revityttää ja raateluttaa sikäläistä työväestöä, kohoaa jälleen ennen pitkää kansanvaltaisuuden tietoinen taistelujoukko, sillä vallihautojen auetessa aukeavat luokkarajatkin, ja Suomessa ne eivät enää koskaan sulkeudu.

Se työväestön veri joka kastelee pohjolan karut kunnaat, ei ole huutamatta kostoa. Ja kun kaiku siihen vastaa Rheinin laaksoista, näkee porvaristo kauhulla päivänsä luetuksi.

Me saatamme arvata ne tunteet, joilla täkäläinen suomalainen santarmilehdistö nyt seuraa Suomesta tulevia uutisia. Se upottaa pedonhampaansa työläisten värisevään lihaan juuriaan myöten ja juopuu vuodatetusta työläisverestä, kuten teki Pariisin lehdistö Kommunin kukistuttua. Se luulee Suomen työväestön kukistuvan ikuisiksi ajoiksi, tulevan tuhotuksi viimeistä miestä myöten.

Mutta vähällä olisi Suomen työväestö kukistettu, jos sen junkkerit kukistaisivat. Ei se kukistu, ei edes lannistu, sillä se tietää kansanvaltaisuuden taistelujoukkojen olevan nousemassa taantumuksen synkimpienkin haamujen joukossa. Se tuntee miten aika kuluu ja päivä alkaa sarastaa. Sellaisessa taistelussa kaatuu työväestö sankarina, jonka muistoa kunnioitetaan. Tuhannet ovat valmiit taistelemaan viimeiseen hengenvetoonsa ja vielä kuollessaankin huutamaan voittoa jälellejääneille.

Täkäläinen suomalainen työväestö on paljon velkaa Suomen työväestölle. Eikä se ole ainoastaan velkaa, vaan se on syyllinenkin osaltaan ainakin sen kärsimään häväistykseen, sillä se on kannattanut niitä hyenoja, jotka täkäläisten santarmilehtien avulla ovat täällä kätyröineet ja kavaltaneet ei ainoastaan Suomen työväestön, mutta täkäläisenkin, milloin vain siitä on ollut edes toivoa saada aineellista etua. Tämän työväestön velvollisuus on nyt tehdä voitavansa sen käärmeen poveltaan karkottamiseksi, siihen velvottaa sitä Suomen kaatuneitten sankarien muisto!

Pois porvarilehdet työläiskoteja häpäisemästä. Ne oksentavat toveriemme hautakummuillekin!

Europan työväestön sotasuunnitelmista

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., March 12, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

(Allaolevassa kirjotuksessa tarjoamme lukijoillemme katsauksen Englannin järjestyneen työväestön suhtautumisesta sotaan, sellaisena kuin se ilmeni pari viikkoa sitte Lontoossa pidetyssä kokouksessa, johon Gompers esti Amerikan unionistit ottamasta osaa. Kirjotus on amerikalaisen "Survey"-lehden toimittajan, Paul M. Kelloggin laatima.)

Viime viikolla (helmikuun viimeisellä) Lontoossa pidetyssä kokouksessa, jossa olivat edustettuna Englannin, Ranskan, Italian, Belgian, Portugalin, Rumanian ja Etelä-Afrikan unionistiset ja sosialistiset työläisryhmät, hyväksyttiin pääasiallisesti ne selitykset sodankäyntitarkotuksista, jotka Englannin työväestön edustajakokous laati joulukuulla; suunniteltiin sellaisen yleisen kansainvälisen työväenjärjestöjen edustajakokouksen pitämistä, johon ottaisivat osaa kaikkien sotakäyvien maitten työläisten edustajat; päätettiin kutsua koolle kaikkien maitten työläisten edustajakokous rauhanneuvottelujen ajaksi, tulkootpa ne pidettäväksi milloin tahansa ja missä tahansa; tehtiin vaatimus yhden työläisedustajan saamisesta rauhanneuvotteluihin jokaisesta maasta; sekä päätettiin lähettää viisi-henkinen lähetystö Yhdysvaltoihin "neuvottelemaan amerikalaisen kansanvaltaisuuden edustajien kanssa sotatilanteesta."

Tämä Lontoossa pidetty kokous oli toinen askel sen järjestelmällisen toimintaohjelman tarkotuksenmukaiseksi toteuttamiseksi, joka mahdollisesti tullaan tuntemaan työväestön suurhyökkäyksen nimellä. Ensimäinen askel, joka otettiin Nottinghamissa noin pari kuukautta aikaisemmin tarkotti yhtenäisten sotapäämäärien hyväksymistä brittiläisen työväestön keskuudessa; toinen (nyt Lontoossa pidetty kokous) työväenjärjestöjen enemmistö- ja vähemmistöryhmien järjestämistä yhtenäisten sotatarkotusten ajamiseksi; kolmas (kansainvälinen kokous Sveitsissä) tarkotuksella päästä siitä sotilaallisesta tasaväkisyydestä ja niistä diplomaattisista esteistä huolimatta, jotka kolmen vuoden ajalla ovat pitäneet eri maiden työläiset erillään toisistaan, yhteisiin neuvotteluihin, joissa päästäisi selvyyteen, eikö työväestöllä olisi mahdollisuutta aukaista tie rauhaan.

Välittämättä siitä, päättyykö sota militariseen voittoon tai neuvotteluilla, työväestö haluaa lausua, että se aikoo saada äänensä kuuluville silloin kun puhutaan sen taistelun päättämisestä, jossa se on niin paljon ja tinkimättä uhrannut. Työväestö on vakavasti erimieltä sellaisen "kompromissi"-politiikan kanssa joka kukistui elokuun alussa, v. 1914.

Työväestö on maksanut kulut.

Työväestö tuntee maksaneensa kaikki sodan aiheuttamat rasitukset, eikä aio jättää turvallisuudestaan huolehtimista tulevien sotien varalta niiden valtaluokkien käsiin, joiden kontolle se asettaa tämän sodan syyt. Se ei luota siihen, että valtaluokat voisivat pelastaa sen sodista, tai saavuttaa ne tarkotukset, joita varten sota muka alettiin, puhumattakaan siitä että niiden tehtäväksi jätettäisi sellaisen mailmanjärjestyksen suunnitteleminen, joka olisi kestävä. Työväestö näkee kaikkien maiden kansajoukkojen keskinäisessä veljestymisessä ja yhtenäisissä vaatimuksissa ainoan voiman, joka kykenee asettaman rajat kauppakilpailulle ja pitämään mailman koossa; siinä se näkee suuremman voiman, kuin kaikissa kansainvälisissä säädöksissä, sovintolautakunnissa ja sopimuksissa, mitä ikänä keksittäneekin.

Vanhaa järjestelmää vastaan on kasvamassa sellainen vastustusliike, joka tulee sotaa seuraavan uudelleenrakentamiskauden ajalla saamaan aikaan yhtä syvällisiä mutoksia kansakuntien taloudellisessa elämässä, kuin Napoleonin sodat, joiden seurauksena feodaalinen kuona heitettiin syrjään ja keskiluokka kohosi edistysmielisen liikkeen mukana kaikkialla Europassa. Erotuksena on ainoastaan se, että kasvatus, sanomalehtien lukeminen, yleinen kanssakäyminen ja ajatusten vaihto nopeistuttavat ja syventävät yhteiskunnallisen järjestelmän käsitystä. Sota on hävittänyt yleisen kanssakäymisen kansojen väliltä, mutta työväestö on kaikkialla mennyt samanlaisten kokemusten läpitse ja mahdollista on, että se niiden vaikutuksesta huomaa kaikkialla vallitsevan etujensa yhtäläisyyden.

Erimielisyyksien syyt ovat löydettävät.

Näissä tarkotuksissa koettaa Britannian työväestö ja sen kanssa liitossa oleva muiden maiden työväestö, päästä selvyyteen, jos mahdollista, missä suhteissa voitaisi päästä Saksan ja Itävallan työväestön (jonka kanssa Britannian työväestöllä ennen sotaa oli niin paljon yhteistä) kanssa yksimielisyyteen rauhanehdoista; mitkä ovat erimielisyyksiä niiden välillä; mitkä vallitsevista erimielisyyksistä perustuvat tietämättömyydelle ja vääristelyille ja voitaisi poistaa päästämällä ne päivänvaloon; mitkä nistä ovat seurauksia kunkin maan muiden etuluokkien asettamista esteistä ja jotka voidaan poistaa sisäisellä taistelulla, yhteisymmärryksellä ja toinentoistensa toimien tukemisella; ja mitkä niistä ovat — jos mitkään — todella sovittamattomia ja vaativat taistelun jatkamista katkeraan loppuun saakka.

Britannian työväestö uskoo sotaan suhtautumisesta antamansa lausunnon asettavan koko kysymyksen sille imperialismista vapaalle perusteelle, jolla se, huolimatta siitä mitkä minkin maan muiden ryhmien sotatarkotukset olivat, lähti sotaan, ja joiden puolesta se selittää taistelevansa loppuun saakka, kuten kansojen itsemääräysoikeus, joka on erikoisesti kysymyksessä Belgiaan nähden ja joka on kansanvaltaisuuden vastaus vallotusaikeille. Britannian työväestö luulee jo paljastaneensa koko alueittenlaajentamispyrkimykset — pakollisen aluevaltauksen, sotakorvaukset rangaistustoimenpiteinä, taloudelliset eristämispyyteet ja muut — jotka ovat sekottaneet alkuperäisiä sotatarkotuksia ja kaikkialla tehneet mahdollisiksi puhua sodankäynnistä vain puolustustarkotuksissa.

Saksan sosialistien suhteet.

Britannian työväestö pitää nämä seikat niin läheisinä työväenluokan pyrkimysten perusteille, että se uskoo Saksan sosialistien nousevan vastarintaan, jos sikäläiset enemmistöjohtajat kieltäytyvät yhteisessä kokouksessa niistä keskustelemasta Englannin työväestön edustajien kanssa. Siten he luulevat työntäneensä Saksan hallituksen ja sikäläisen työväenluokan välille sellaisen kiilan, joka repii hajaileen keskuvallat, jos työväestö taipuu yhteistoimintaan, mutta hallitukset kieltäytyvät siitä.

Englannin työväenjohtajat eivät ole haaveilijoita, eivätkä luule voivansa selvittää kädenkäänteessä sitä vyyhtiä, jonka solmut ja sekaannukset ovat synnytetyt kolmen vuoden verenvuodatuksen ja kärsimysten aikana. He eivät pidä tarpeellisena kuluttaa aikaa väittelemällä niiden kanssa jotka ovat ennustaneet ratkaisevaa voittoa joka kevät ja selittävät miekan aukovan kaikki solmut yhtäkkiä.

Englantilaiset työväenjohtajat pitävät parempana menetellä varovaisemmin, kasvattaa luottamusta ja kärsivällisyyttä ja suunnitella tämä työväestön hyökkäys yhtä huolellisesti kuin suunnitellaan puolen mailin mittaisella rintamalla tapahtuva sotilaallinen hyökkäyskin, tykki- ja estetulineen ja jalkaväkihyökkäyksineen. Ne pitävät siveellisen painostuksen hankinnan laiminlyöntiä tässä suuressa tehtävässä yhtä moitittavana kuin olisi laivaston ja ilmailuosaston huomioonottamatta jättäminen sotavarusteluissa. (Jatk.)

MAILMANKATSOMUKSIA

"TIEDETTÄ."

Hancockin Kalevala-päivillä on joku V. Rautanen selostanut "ruotsalaisen tohtorin" Vetterhoff-Aspin "Suomen kultainen kirja"-nimistä ihmeellistä teosta. Tuo "tohtori" on ehkä paremmin tunnettu suomalaisen taidemaalarin Vettenhovi-Aspin nimellä, ja oli aikoinaan ehkä kaikista parhaiten tunnettu ylen hurjista teknillisistä suunnitelmistaan Saimaan vesivoimien suhteen. Kaikilla aloilla ovat hänen ennätyksensä olleet sitä laatua, että ne ovat pitkin aikaa antaneet vakavaa aihetta epäillä ei ainoastaan hänen "taidettaan", vaan jotain muutakin.

Nyt hänen päähänsä on pistänyt ryhtyä todistamaan, että ihmiskunnan alkuperäinen kieli, se jota paratiisissa puhuttiin ja joka siinä paapelintornin rakennustouhussa sekaantui, oli — s u o m e a! Urakka ei ole pienimpiä, mutta loistavasti hän sen suorittaa. V.-Aspa todistaa sukasee sen yhtäkkiä, pääasiallisesti nykyaikaan asti säilyneillä paikannimillä.

Samansuuntainen "tiedemies", D. E. D. Europaeus-vainaja, jo aikoinaan väitti löytäneensä suomenkielen jälkiä pikimustien afrikalaisten laskusanoissa, mutta V.-Aspa todistaa afrikalaisten kielien suomalaisen alkuperän jo sillä että jossain Afrikassa on "Jomalema"-ylänkö, ja sehän ei ole muuta kuin puhdasta suomea — "jumalan maa". Aasia on siksi paljon isompi Afrikkaa, että sikäläisten kielien suomalainen alkuperä täytyy todistaa kahdella esimerkillä; ne ovat "Gaurisankar", jonka hän tulkitsee "auringon sankariksi", ja "Kiina", joka kuuluu merkitsevän "kinni"-olevaa, muulta mailmalta suljettua. Että Europan alkuasutus on ollut suomalaista, siitä ei ole epäilystäkään. Sitä todistamassa on tekijällä apuna monta muutakin tiedemiestä. Todistukset siltä alalta ovat edellisiin verraten moninkerroin sitovammat. Mainitsemme vain muutamia loistavimpia. Irlantilaisten Sinn Fein-liike on keltinkielen tuntijain taholta selitetty merkitsevän "ainoastaan omaa" (s.o. Irlannin, mutta ei Englannin, etua tarkoittavaa). Mutta V.-Aspa on sellainen tiedemies, joka selittää, että "Fein" ei ole muuta kuin "Finn" ja "Sinn" sama kuin "son" ja Sinn Feinit siis "Suomen poikia". Saksassa tavallinen nimi "Mayer" on suomea: "maajärvi"; saksalaiset siis ovat suomalaisten jälkeläisiä. Muusta Europasta sama asia todistetaan tulkinnoilla tällaisilla: "Veiksel" (Vehkäselkä), "Pregel" (Peräkylän joki), "Varsova" (Varushovi), "Galitsia" (Kalliosija), "Przmysl" (Peräkemisalo), "Kiev" eli "Kiov" (Kiviovi), "Rumania" (Ruohomaa), "Mazeppa" (Maaseppä), "Kaukasos" (Kaukasuus), "Pyreneit" (Pyrynnäiset) jne.

"Tämänkin tutkimuksen perusteella" kehotettiin Kalevala-päivillä olleita olemaan "iloiset siitä, että saavat puhua kieltä, jonka rinnalla muitten kansojen kielet ovat sen lastenlastenlapsia. — — Muittenkin, ainakin Europan kansojen tulee sille osottaa samantapaista kunnioitusta, koskapa se kerran todennäköisesti on heidänkin kielensä isoäiti. Niin, kuitatics voidaan vielä nähdä todistuksia siitäkin, että se on ihmissuvun alkukielen tapainen, jota esivanhempamme paratiisissa puhuivat. Niin ollen merkitsi kielten sekotus Paapelin tornia rakennettaessa alkuperäisen s u o m e n k i e l e n suurta murteellisuuksiin hajoamista. Sieltä täältä kuitenkin yhä vieläkin välähtää silloin tällöin muittenkin kielisiä sanoja, jotka meidän suussamme ovat säilyneet alkuperäisessä loistossaan ja kauneudessaan".

Meitä ei tässä muu kaivele kuin se turhanpäiväinen kainostelu, että on jätetty luvusta pois kokonaista kaksi maanosaa: Amerikka ja Australia. Mikäs konsti se olisi todistaa Amerikan alkuasutuksen suomalaisuutta paikannimillä sellaisilla kuin "Mississippi" (Missäs seppä?), "Minne-sota" (puhtaampaa suomea kuin "Sota—minkätähden?"), "Oregon" (Oriko on?), "Colorado", ('Kolo' on suomea, samoin "raato"); "Ottawa" yhtä hyvää suomea kuin "antavakin". Etelä-Amerikassa ei tarvitse mennä etemmäksi kuin Peruun (sekin selvästi vain lyhennys alkuperäisestä suomalaisesta "perunasta"), niin tapaamme pienellä alalla puhtaasti suomalaisia kaupunginnimiä, kuten Lima, Paita, Nauta, Santa jne. vaikka kuinka pitkälti. Hawaijin saarilla on maakunnilla enimmäkseen suomalaiset nimet, esim. Kohala Malua, Puna, Waimea y.m. Australian suomalaisuuden riittäisi todistamaan yksin niin tärkeä nimi kuin "Melbourne" (Melapuro), mutta siellä tavataan tuontuostakin nimiä, joissa esiintyy sana "Kangaroo" (tietysti: Kankuri).

Sen, että suomi on ollut kaikkien kansojen yhteinen alkuperäinen äidinkieli, olisi voinut todistaa muitta mutkitta sillä, että vielä tänäkin päivänä jokainen ihmissikiö heti mailmaan tullessaan huutaa puhtaalla Savon murteella: "En neä, en neäääää!" — eikä hellitä, ennenkuin ruvetaan sen silmiä siivoamaan.

VOITTAA FREDRICKSONIN.

Amerikkalaisille lehdille on eräs Walter A. Baldwin, joka "suurten vaikeuksien jälkeen on päässyt pakoon Venäjältä" kähvellettyään mukaansa kauniin venäläisen naisen, kertonut oikein haaparantalaisia juttuja Venäjältä. Amerikalainen yleisö ne tietenkin nielee täydestä, niin mahdottomia kuin ne ovatkin järkiihmisen uskottaviksi. Otamme noista jutuista muutamia mehevimpiä.

"Sotilaat murtautuvat viinikellareihin joka kerta, kun saavat tilaisuuden. Seuraavat mässäykset ja lähetetään enemmän bolshevikisotilaita ajamaan pois ensimäistä roikkaa. Uusi ryhmä aina yhtyy ensimäiseen ja juopuneet vain saavat lisävoimia. Tavallisesti lähetetään muutamia lähetyksiä sotilaita ja ne eivät palaja koskaan, vaan jäävät toisten kanssa ja juovat itsensä humalaan.

"Aina kerta toisensa perästä palokunta kutsutaan. Se ruiskuttaa kellarit vettä tulvilleen ajaen pois sotilaat. Sihahumalassa olevat hukkuvat kuten rotat satimessa.

"Olen nähnyt viiniä ja vettä pumpattavan ulos kellareista lumeen iloilla. Seuraavana aamuna nähdään sotilaiden ja siviiliasukkaiden syövän lunta, jonka viini on värjännyt punaseksi, saadakseen likasta viiniä." — —

Mr. Baldwin oli samassa junassa Venäjän entisen sotalaivaston sihteerin kanssa. Hänet hirttivät kasakat, ja siten tuli Baldwin todistamaan murhan, joka seurasi hirvittävää meteliä.

"Meriministeri tunkeutui junaan revolveri kädessä ja puukko toisessa kädessä", kertoo Baldwin. "Hän oli juovuksissa ja ajoi meidät kaikki ulos. Hän ravasi ylös ja alas rappuja, raivosi ja kirosi kehuen tappaneensa 14 upseeria viime vallankumouksessa ja oli valmis laskemaan lisää verta. Ja tämä mies oli Venäjän totalaivaston sihteeri.

"Hän uhkasi ampua koneenkäyttäjän, asemapäällikön ja useita matkustajia. Mutta hänen loppunsa oli lyhyt. Kahakan jälkeen hänet ottivat kasakat kiinni, pitivät kokouksen, päättivät hirttää hänet, ja hirttivät. Hänen apulaisiaan ja kirjuriaan pehmitettiin nahkahihnoilla, joissa oli lyijypaloja. Laivastosihteeriltä löydettiin suunnaton määrä rahaa."

"Joka henkilölle myönnetään yksi kananmuna viikossa", selitti Boldwin. "Perheessämme oli neljä henkeä. Me saimme neljä kananmunaa viikossa — yhden hyvän ja kolme pilaantunutta."

Ainoa, mikä Baldwinin jutuissa kuulostaa uskottavalta, on selostus Pietarissa vallinneista elintarpeitten hinnoista, jotka hänen ilmotuksiensa mukaan eivät näy olleen niinkään korkeat kuin muissa Europan sotivissa ja muutamissa sotimattomissakin maissa. Mutta nekin tiedonantonsa hän höystää aivan ilmeisillä valheilla. Esim. kenkien hän sanoo maksaneen $35 pari, joka voi olla suunnilleen totta. Mutta lisää nähneensä 17,000 henkeä jonossa ostaakseen kenkäpilettejä. Mies, joka hädintuskin pääsee Pietarin kautta pakenemaan, ei jouda kadunkulmissa laskemaan 17,000:een asti. Sitte hän sanoa paukauttaa, että "Venäjällä ottaa 8 kuukautta tehdä pari kenkiä". Jos se olisi totta, niin korkeasta hinnasta huolimatta tulisivat suutarit siellä perin kehnoille palkoille. Täällä Amerikassa on kuitenkin paljo suomalaisia suutareita, jotka ovat työskennelleet Venäjällä ja tietävät kokemuksestaan todistaa, että kenkäpari valmistuu siellä samassa ajassa kuin muuallakin. Kahdeksassa kuukaudessa kerkiää jo kasvattaa kenkäparilin tarvittavan nahankin eläimen selkään.

ISÄNMAALLISIA TAIVAANMERKKEJÄ.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., March 12, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Duluthista, Minn., ilmotetaan, että vakavat ihmiset siellä välttävät varmasti nähneensä äskeisissä revontulissa isänmaallisen taivaanmerkin.

Valo oli ensin näkynyt idässä, sitte muodostunut suureksi kotkaksi, siivet levällään, ja sen ääriviivoissa olivat selvästi nähtävissä Yhdysvaltain värit: punainen, valkoinen ja sininen. Siinäpä sitä jo olikin isänmaalliselle silmälle ruokaa.

Yhteen aikaan sodan varhaisemmissa vaiheissa, kun venäläiset parhaillaan taistelivat teutoonijoukkoja vastaan, herätti tavatonta innostusta "jumalanäidin ja lapsen" ilmestys pilvissä. Voimme kuvitella, miten kiihottavasti tuo ilmiö vaikutti tietämättömiin venäläisiin talonpoika-sotureihin.

Tiedemiehet olivat hieman epäilevällä kannalla tämänkin "ihmeen" suhteen ja ryhtyivät ottamaan siitä selkoa. Ja se saatiin selville huolellisilla tiedusteluilla. Ilmiötä nähtiin ainoastaan öisin ja juuri ennen sadetta. Silloin sopi matalalla olevia pilviä käyttää varjostimena, jolle stereoskoopilla heijastettiin tuo "ilmestys". Tempun voi helposti suorittaa lentokoneeseen asetetulla tavallisella stereoskoopilla, kun lentokone pysytteleksen noin 700—1,000 jalkaa alapuolella pilvien.

Järjestömme asioita

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKA WASHINGTONISSA.

Toveri A. Hautamäki alkaa matkansa Washingtonin valtiossa maaliskuulla, puhuen:

Wilkeson	15—16"
Carbonado	17—18"
Suomela	19"
Tacoma	20"
Seattle	21"
Kirkland (Juanita)	22"
Seattle	23—24"
Franklin	29"
Everett	1—2"
Pearson	3—4"
Black Diamond	30—31"

HUHTIKUULLA:

Grays Harbor, 14 päivästä alkaen 12 päivää, josta puhuja saa 4 vapaapäivää. Puhepäivät saavat g.-harborilaiset järjestää mielensä mukaan.

Independence	26p.

Deep River (Puhuja tulee, jos osasto katsoo voivansa järjestää puhetilaisuuden.)

S. s. osastot! Valmistakaa toveri Hautamäelle niin hyvä puhetilaisuus kuin mahdollista, ilmottamalla jo niin aikaseen, että kaikki voivat järjestää asiansa siten, ettei kukaan voi syyttää muita kuin itseään, jos ei saavu kuulemaan. Järjestäkää iltamia, jos ei useammaksi, niin yhdeksi illaksi, sillä toveri Hautamäen laista puhujaa ette ole aina tilaisuudessa saamaan yhdeksi ohjelman suorittajaksi. Tiedämme hyvin, että meitä kynitään yhtenään, mutta neidän on kulujen edessä seisottava, jotka jo olemme asiasta kuusalla.

Toveruudella, Wash. Suom. Valtiokomitea.

Iltamatulot tulevat Länsipiirin agitatsionikassaan.

LÄNSIPIIRIN ASIOITA.

Toveri-lehden tahoita on kyllin tarkasti pidetty huolta siitä, että yhdeläkään Toverin lukijalla ei ole ollenkaan epätietoista se mistä nykyään on kysymys Suomessa. Tosin ovat Suomesta tulevat tiedonannot olleet nykyään kokolailla niukkoja, mutta Toveri on saanut kyllin paljon luotettavia tietoja voidakseen selittää lukijoilleen, miten Suomen porvaristo Saksan junkkerien suosiollisella avustuksella aikoo lahdata Suomen työläiset, jota lahtausta vastustaakseen Suomen työläiset olivat pakotettuja tarttumaan aseisiin. Siispä se puoli asiasta jokaiselle valveutuneelle työläiselle lieneekin kyllin selvä. Myöskin on Toverin taholta aikaisemmin kehotettu osastoja viettämään Venäjän vallankumousjuhlaa, saman on velvotettu S. S. Järjestön toimeenpanevan komitean taholta. Jokaisessa osastossa lienevät ne esitykset otettu huomioon ja ryhdytty tarpeellisiin alkuvalmistuksiin. Toimeenpanevan komitean taholta on myöskin kehotettu, että piirikomiteat lähettäisivät tilapäisiä puhujia mainittuihin tilaisuuksiin. Mutta koska ei Länsipiirin varat tuohon alnakaan riittäisi, jos puhujiakin olisi saatavissa, niin jää osastojen velvollisuudeksi koettaa paikkakunnallisilla puhujakyvyillä, mikäli mahdollista, tehdä selkoa Suomen työläisten nykyisestä asemasta ja selostella niitä tosiseikkoja, jotka pakottivat Suomen työläiset aseihin kädessä oikeuksiensa puolustamaan. Vaikkakin nuo juhlat on alkujaan ehdotettu vietettäväksi Venäjän vallankumouksen muistoksi, niin ei olleenkaan pilaa asiaa, vaikka noissa juhlatilaisuuksissa selostellaan nykyistä Suomen työläisten asemaa. — Olisi kovin tarpeellista, että koetettaisiin myöskin selostaa Suomen työläisten taistelua amerikalaiselle väestölle. Sellainen selosteleminen pitäisi koettaa tehdä englanninkielisen sanomalehdistön välityksellä, sillä sanomalehden kautta voidaan vaikuttaa paljoa paremmin kuin suullisilla puheilla, tai ohimenevillä lentolehtisillä. Sellaisilla paikkakunnilla, joissa on englanninkielisiä osastoja, voidaan ryhtyä yhteistoimintaan englanninkielisten toverien kanssa ja heidän avullaan koettaa saada Suomen todellista asemaa selostavia kirjotuksia englanninkielisiin sanomalehtiin.

Täällä Länsipiirissä tuskin on odotettavissa mitään suomalaisten porvarien hommaamia "kansankokouksia", joten niiden valtaamisestakaan ei ehkä tule kysymystä. Siksipä onkin parasta, että osastot toimivat omasta aloitteestaan ja koettavat tehdä asian edistämiseksi sen kuin on mahdollista.

A. MÄKI,
Länsipiirin siht.

OSASTOILLE:

Kuten ennemmin on ilmotettu, on S. S. Järjestön keskusviraston taholta valmistettu keräyslistoja Suomen nälänhädän lieventämiseksi ja on noita listoja jo lähetetty osastoille, ei ainoastaan suomalaisille, vaan toiskielisillekin.

Nyt haluaa toimeenpaneva komitea tiedoksi antaa osastoille ja Suomen avustushomman kannattajille, että tuo keräys tulee toimitettavaksi Suomen **työväen hallituksen avustamiseksi**. Komitea katsoi tarpeelliseksi tehdä tällaisen muutoksen tässä keräyksessä siitä syystä, että Suomen työväen hallituksella on nälänhädän lisäksi taisteltava muitakin vaikeuksia ja vihollisia vastaan. Meidän avustuksemme on tässä tapauksessa käytettävä siellä, missä se tehokkaammin vaikuttaa koko Suomen kansan ja eritoten Suomen työtätekevän luokan hyväksi. Osastojen virkailijoita ja keräyskomiteain jäseniä kehotetaan ottamaan tämä huomioon ja ilmottamaan siitä yleensä, että mitään väärinymmärrystä ei tuon keräyksen suhteen synny.

Oppivälineitä ihannelliitoille.

Länsipiirikomitea ja jotkut yksityiset osastot ovat vaatineet, että keskusviraston taholta laadittaisiin havainnollisia opetusvälineitä sosialistisen sunnuntaikoulujen ja ihannelliittojen tarpeiksi. Toimeenpaneva komitea päättj tämän suhteen, että ensin tiedustellaan, olisiko sellaisilla yleisemmin menekkiä ja jos sellaista on, niin sitten aletaan niitä laittamaan. Kaikkialla, missä on ihannelliitto ja sunnuntaikouluja, on tästä asiasta keskusteltava ja ilmotettava sitten keskusvirastoon. Niiden valmistaminen maksaa jonkun verran, ja niitä ei kannata valmistuttaa, jos niillä ei ole yleistä menekkiä.

Miljoonan dollarin rahasto.

Keskusvirastoon on viime päivinä saapunut valituksia useilta osastoilta, että heille osotetut "miljoonan dollarin" keräyslistat eivät ole saapuneet perille. Vika on tässä tapauksessa postinkuluteksessa. Keskusvirastosta lähetettiin mainituita keräyslistoja kaikille osastoille ja monilla paikkakunnilla niilä on jo kerättykin kiitollisia summia. Jos niitä ei ole saapunut jokaiselle osastolle, on syy paikallisessa postikonttorissa, tai jossakin muualla.

Osastot, jotka eivät ole saaneet noita listoja, ilmottakoot siitä keskusvirastoon heti, ja heille lähetetään uusia listoja. Niillä paikkakunnilla, joihin listoja on tullut eikä vielä ole ruvettu niiden johdosta toimiin, on keräys alettava heti.

Tuon rahaston kartuttaminen on yksi tärkeimmistä tehtävistämme tällä hetkellä. Porvarilehdet huolestuneesti seuraavat sosialistien yrityksiä koota tuo suuri rahasto sosialistisen valistustyön tekemiseksi. He käsittävät, että sellaisella rahastolla voidaan tehdä valistustyötä vaikuttavasti ja sosialistisen valistustyön luonnollisena seurauksena on heidän vetäytyminen yksityiselämään; pois kansan asiain johdosta; pois kansan lihapatain äärestä. Siksi he taistelevat ja koettavat vaikeuttaa tuon rahaston kartuttamista. Mutta heidän typerä taisteluraivonsa innostaa työläisiä ja työväen liikkeen kannattajia uhraamaan enemmän. Lahjotuksia tuota rahastoa varten saapuu päivittäin. T. k. 7 p. saapui Chicago Tribunen rakennuksessa olevalta henkilöltä $1,000 dollaria tuohon rahastoon. Varmasti Tribunen sokea raivo on innostanut tuota henkilöä tekemään tuon lahjotuksen. Suomalaiset toverit ja kustannusliikkeet ovat kunnostautuneet kiitettävällä tavalla. Työmies luovutti $500 jo aikaisemmin. T. k. 7 p. lähetti Raivaaja keskusviraston välityksellä $500. Tuollaiset lahjotukset ovat luoneet uutta intoa tovereissa. Voitto on varma. Ponnistetaan vielä hetkinen.

Sosialistit vanhoillisten kansankokouksiin.

Vanhoilliset lehdet kiihottavat lukijoitaan ja yleensä vanhoillista kansanainesta toimeenpanemaan kansankokouksia ja niissä hyväksymään ponsia, joissa tuomitaan Suomen työväen hallitus ja sen täällä oleva edustaja. Meidän sosialistien on tuollainen estettävä ja me voimme sen estää hyvin helposti.

Toimeenpaneva komitea julistuksessaan kehottaa kaikkia järjestömme jäseniä siellä, missä näitä tällaisia vanhoillisten toimeenpanemia kansankokouksia pidetään, menemään niihin sankkoina joukkoina ja selittämään siellä Suomessa riehuvan taistelun todellinen luonne. Tämä on hyvä **kehotus**. Kun vanhoilliset järjestävät kansankokouksiansa, mennään siihe suurina joukkoina; meillä on oikeus mennä kansankokouksiin. Meillä on myöskin oikeus esittää kantamme siellä. Tämän oikeuden takaavat meille parlamenttaariset säännöt ja maan laitkin. Näissä kokouksissa on meidän velvollisuutemme valvoa, että yhtään Suomen työväen hallitusta parjaavaa ponsiehdotusta ei lähetetä sieltä Washingtoniin. Ainutkin sellainen voisi vaikuttaa hallitusvirkamaisiin siten, että he viivyttäisivät työväen hallituksen ja sen edus-